

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

2. Quantum profuerit aliquibus, à patria, & suis aliquando tempore ab
fuisse.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Si erubescere bonum signum est, gemere etiam melius. *Terent. in Ad. Act. 4. Scen. 5.* *Cum ingemueris, tunc saluaberis:* qui enim gemit, certo demonstrat esse aliquid in opere suo quod displiceat, quod infectum mutatumque velis, si posset.

II.

Quantum profuerit aliquibus, à patria, & suis aliquanto tempore abfuisse.

NOtate hic parentes & filij; non sensisse Prodigum paternarum ædium bona, quæ optimus pater Deus & natura ipsi subministrabant, donec inde aliquo tempore peregrinatus, externam expertus est seruitutem.

Chrysologus sermone 1. de Prodigio.] *Expertus est miser, quod est penes patrem dulcis conditio, libera seruitus, absoluta custodia, timor latius, blanda vitio, paupertas diues, securo possessio.* Hinc discite patres ac matres, quando vobis nimium recalcitrant filij, semperque obluantur, duri, intractabiles, si minentur aliquando, vt accidit, fugam ac desertionem, aut nimis importune veniam petunt alium quærendi magistrum, ac visitandi terras; non nimium obstare: dummodo non sit animæ periculum, vel per religionis mutationem, aut per mala consortia. Videmus enim necessitate ipsos sæpe melius erudiri, domari, & reformari, quam cura laboreque vestro. Verum enim est illud prouerbij: videri quid amicus valeat cum perierit, ac desiderari repudiatum. Nescitur quid sit, parentes habere, eisq; seruire, donec excidant, aut experimentum sumatur iugi seruitiique externi, *Contraria iuxta se posita* (inquit Philosophus) *magis elucescunt;* & violæ melius olent, dicunt hortulani, inter allium & cepas. Nescitur quid pax sit nisi bello, quid sanitas nisi morbo, quid libertas nisi seruitute. Dominus etiam noster dimittens populum secundum desideria sua, permittit vt in graues dominantium manus incideret, vt experti iugum inhumanum suaue repererent iugum Diuinum. *Seruiunt (Ierolymitanisè.) Sefac Regi Egypti.*

Egypti, ut sciant distantiam seruitutis mea, & seruitutis regni terrarum.

Quid inopia victus, & rerum vitæ necessariorum, mancipia aliquando ad priores retrahit dominos, quos ob nimiam seueritatem fugerant. Filij Israel, qui toties iam clamoribus suis cælum ac Deum pulsauerant, contra tyrannidem Pharaonis & exactorum, famèles in deserto, ac destituti cibo, Ægyptum etiam repetere meditantur, nisi cibo de cælo præstito, & victualibus copiose subministratis detinerentur.

Amor patriæ omnibus naturalis, filios vestros quasi manu tandem reducet, aut potius cathenis tenacibus domum retrahet. *Amor patria ratione valentior omni:* dicit quidam, &

Nescio quana natale solum dulcedine cunctos

** Ducit, & immemores * non sinit esse sui.*

Ouid. lib. 1.

de Ponto E-

leg. 4.

** al. Detinet*

imme.

** al. nec*

Vide Chil.

Erasm.

Eccl. 29.

Etiam si extra patriam omnia inuenias bona, suspirabis tamen eam, & semper videtur tenue salinum, siccaque mensa domi melior, quam dubia apud externum. Quoties foris inter conuiuia & symposia lata auditur hæc vox *Patria sat plurius faciendus quam hospiti mensa.* Ecclesiasticus ait, *Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam epula splendida in peregre sine domicilio.*

Casula, tuguria, prætexta araneis, cereuisiæ crasse, carbonum cespitumque fuligines, nigrique lares patrij magis nos trahunt, quam foris palatia aurata, faccarum Candia, vinum Canariæ, odoramenta matronarum, ac omnis suauolentia, quam ex cinnamomi ignibus ac Arabicis incensis elicere possis. Dicimus omnes verba Teucris, *Patria est ubicunq, est bene.* Quantum igitur desiderabit reditum cui foris est petus? Quid amcenius Roma? cum tamen ibi essem, & bene exceptus & honoratus supra meritum, benignitate scriptorum omnium Cæsaris Cardinalis Baroni, & speciatim summi nostri Pötificis, Pauli Quinti (cui Deus semper benedicat) peractis tamē negotiis, domum versus grandiu gradus, versus partes nostras

feriores, & vere inferiores & humiliatas ciuilibus bellis.

Quid. 1. de
Ponto Eleg.

4.

*Quid melius Roma: Scythico quid frigore peius?
Huc tamen ex illa Barbarus urbe fugit.*

Quæ columba, quis taurus, quis leo, tam sui ortus, cui cum melius sit in cauea ac stabulo, non magis redire hic ad prata, ille ad syluas, & antra; illa in deferta. Verum (inquit aliquis) hæc bruta sunt bestia. Barbari & effœminati ita agunt; Philosophi, & quibus feruet sanguis in pectore, longe aliter sunt animati.

*Nam omne solum forti patria est, ut piscibus aqua,
Patria est ubicunq; virtus se acm elegerit.*

Cicero lib. 4. Ep. fam. Ep. ad Marcellin.) *Sapientia est carere patria.*

2. de Off.

3. de Off.

4. de Off.

Cic. 5. Tus.
tribuit So-
crati, Laer-
tius, ni fal-
lor Dioge-
sti.

Concedo equidem, quando patria deseritur ad quærendas seruandasque virtutes, discendas scientias, aut veritatem. Nihilominus tamen si quis ad animi ipsorum centrum fundumque pertingeret, deprehenderet vtique, quod suam locis omnibus præferant patriam. Dicat Diogenes, dicat Socrates quoties placet, rogatus cuius sit, se mundanum esse, ac mundi ciuem: inuenietur tamen magis patriæ suæ quam vlli loco affectus; nisi forte causa sub sit cur patriam oderit, vt ingratitude, aut alia vitia, &c. aut cur alium locum magis diligat. Quis vnquam durior, prudentior, ac minus effœminatus Vlyffe. Ithacam tamen regionem sterilem, lapidosam, quæ nec leporem aleret semper suspirabat.

Quid. lib. 1. de Ponto, Eleg. 4.) *Non dubia est*

Ithaci prudentia: sed tamen optat

Fumum de patriis posse videre focus.

Quid? etiam Iacob voluit reuerti in patriam, cum quatuordecim annis pro duabus vxoribus seruisset, in Mesopotamia, multo tempore post coniugium; nam exiens magnum trahebat agmen puerorum, & domesticorum, quamuis videri potuisset naturam istius loci induisse, ductis ibi vxoribus, procreatis liberis, aucta re: maxime cum moraretur apud auun-

auunculum, ac dupliciter socerum, (& quod mirabilius) meriens in Ægypto, quo ipsum fames deportauerat, ossa sua inde in patrum terram iussit transferri, pia credo deuotione, sed nihilominus communi etiam in patriam naturalique affectu. *Et si enim sapientis est carere patria*, inquit Cicero, *Duri, non desiderare: et si Repub. non posse frui stultum est nolle priuata.*

Cic. lib. 4.
epp. Ep. ad
Marcellū.

Sed esto. Concedatur (videte quam sum liberalis) effeminatos esse qui patriam respectant, quam Philosophi negligunt (quamuis reuera falsum sit, quod eam nec curent nec desiderent) filij nostri, ad eone omnes sunt masculi, ad eone Philosophi, ut sperandum non sit, patriæ desiderio sapientiores ac tractabiliore domum redituros? Quis vigor masculus, quæ philosophia (obsecro) in puero, qui ad boni patris arbitriū, nec labores domesticos sustinet, qui fructum ventris sui nunquam opprimit? Quod obsecro sapientiæ studiū in tali, qualis noster est Prodigus, qui omnis oblitus humanitatis, & affectus naturalis, in vitæ auctorem, in nutricium, in tutorem suum? Quod philosophi extra patriam facile agunt, aut ex rerum præclare gestarum conscientia est, aut quia inquisitio veritatis ac virtutis, ipsos consoletur, vel quod scientia ac probitas ipsos externis commendat, abundeque suppeditet media quibus commodius quam in patria vitam tolerant. Vestri vero filij, qui sic peregre abeunt, nihil nisi crucem morsumque conscientiae circumferunt, quod apud parentes male se gesserint, quod peregre profecti sint non ad adipiscendas scientias, aut virtutes, quas nec discebant in patria; sed ad quærendam libertatem. Imperiti autem & male instituti, nec amicos facile inueniunt, nec subsidia. *Egestas & ignominia ei qui deserit disciplinam*, dicit *Prov. 13.* Salomon.

Atque ideo sperandus magis ipsorum reditus, & correctio, sicut nostri Prodigus, ex conscientiae remorsu, ex amicorum defectu, ex rerum omnium inopia, mansuri ex inde commodiores, & instituti paratique ad omnia.

Vetc.

Veteres amicicias, colloquia, vicinias, confabulationes, quæ in patria sua habuerunt, quam dulcia fuerint gustabunt melius, cum aut nullos aut paucos habuerint socios, & eos vtrunque magna cum diffidentia: quæ facile tantum illis excitabunt tædium: nihil nisi de patria cogitent. Domestica videntur, sordida in patria amicorum turba, nausæatur obuia mercetibus & prompta oblataque omnia; sed cum amicorum grege priuari cœperimus, cum extra patriam nullus, aut vix vllus inuenitur fidelis, etiam multo labore quæsitus, cum nunquam magis futurus esset vsui, tum demum piget desertionis, tum nihil nisi reditus suspiratur, somniatur.

Cicero Orat. ad Quirites post reditum.] *Amicitia, consuetudines, vicinitates, clientela, & quid habere voluptatis, carendo magis intellexi, quam fruendo.*

Ouid. lib. I. de Ponto Eleg. 4.

*Effice, vos ipsi ne tam mihi sitis amandi,
Talibus ut leuius sit caruisse malum.*

Videre igitur vtrum male suadeam parentibus, ut immorigeros, refractarios, irreuerentes, impios ad externas regiones dimittant, mittantque ad scholas quasi virgulaeque ferreas: ut sic compulsi repetere patriam, parentes, & amicos, redeant tandem subacti, flexibiles, ductiles, nec amplius fugam minentur.

Seneca in Prouerb.] *Cautio est in reliquum, lapsus anterior.* Exemplum petatur à nostro Prodigio, in hoc theatro: moneant qui tempestates experti sunt, stantes adhuc, & soluturos ex portu, ne in eadem vandas se facile præcipitent.

— *foelix quicumque dolore*

Alterius, discas posse carere tuo.

Dicam hic in transitu, non inconsultum etiam fore, quibusdam coniugatis, quibus coniux parum commoda ac morosa, (idem etiam in marito habet locum) oportune se subtrahere, vel occasionem aliquam quærere ut coniux impotior ac morosior ad negotia proficiscatur, vel visitatum amicos peregre habitantes; ut alter interea voluptatibus & comodi-

moderatibus maritalibus priuatus, orbatus confor-
tis praesentia quam f. stidiebat, redoptare incipiat.
Virgil. 4. Aeneid. vox Didonis ad Aeneam.

Spero equidem mediis (si quid praenamina possint)

Supplicia hausurum scopulis; & non me Diuo

Sape vocaturum.

Diuturnior absentia postmodum noua gratia
praesentiam condiet, & conforis morosior, no-
uis studebit delinire blandimentis coniugis fasti-
dum.

Quis dubitet etiam inter bonos inueniri, qui quos
praesentes & viuētes, nec videre, nec tolerare possunt;
absentes & mortuos summopere flagitant; res. diūt
pene terram vnguibus, ac monumenta pertundunt,
ut eos ab inferis si possent resuscitent. Clamant pene
cum Christo, *Lazare veni foras*, mōtib. aureis vitam
ipforum redempturi.

IOAN. II.

Horatius lib. 3. carminum Ode 24.] *Virtutem inco-
lumem odimus: sublatam ex oculis quarimus inuidi. A
busto quiescit inuidia scilicet.*

Plaut. in capt.

Tum denique homines nostra intelligimus bona.

Cum qua in potestate habuimus ea amisimus:

Sophocles in Aiace.] *Οἱ δὲ κατὰ γνώμῃσι τ' ἀγαθὸν
ἔχουσιν ἔχουσιν πρὸς τὴν ἐπιβάνη, id est, Mali bonā
in manibus habentes, illud ignorant: ubi amiserunt, tum
cognoscunt.*

Paterculus.] *Præsentia, inuidia; præterita ueneratione
persequimur.*

Quis ignorat quanto odio Prophetæ semper vi-
xerint, maxime illi qui Regum & gentium vlceia fer-
ro & cauteriis adurebant. Lapidati sunt secti sunt,
&c.

Jerem. 2.] *Deuorauit gladius vester Prophetas vestros, Matth. 23.*

quasi leo vastator generatio vestra. Hierusalem, Hierusa. Luca 1.

*lem, qua occidis Prophetas, & lapidas eos qui ad te missi
sunt. Hierusalem quasi macellū Prophetarum omnium.*

*Hierusalem quasi amphitheatrum, ubi boni feris spe-
taculo obiciebantur. Quem Prophetarum non sunt
persecuti*

Actor. 7. *persecuti patres vestri.* Dicebat S. Stephanus. *Non capite*
Luce 13. *Prophetam perire extra Ierusalem,* dicebat Dominus.
Horat. Ac reuera nemo verba, nemo vultum eorum tole-
Ouid. bat, *Virtutem incolamem odimus; pascitur in res*
liuor.

Sed post mortem (Deus bone) quam desiderat
 quam honorati? Parricidarum filij eis mausole-
 struxerunt, & monumenta magnificentissima. *Pro*
pheta (inquit Christus) *Patres vestri occiderunt, vos au-*
tem adificatis eorum sepulchra. Ac parentes vestros ca-
 lumniamini, quasi minus futuri sanguinarij si illo
 vixissetis tempore. *Ornatis monumenta iustorum, &*
dicitis, si fuissetis in diebus patrum nostrorum nos
essemus socij eorum. Hoc Seruator noster sibi euen-
 turam indicauit, quod probis omnibus: inqui-
 rendum se nimirum, vbi foret ablati; *Ego vado*
& quaretis me. quasi dicat; modo *grauis sum etiam*
ad videndum, presentia mea vobis onerosa est, vt
 Sol vesperilionibus aut lippientibus, & rosarum ac
 amarici odor porcis; veniet tamen dies quo me desi-
 deretis. Quis ignorat Ciceronem pro tempore adeo
 fuisse inuisum, vt vrbe ea exularet quam sua vigilantia
 ac sudore, contra Catilinæ coniurationem seruauit.

Quintil. lib. *Seruata patria poenam passus exilium.* dicit Quinti-
lianus. Sed quis ignorat quomodo idem à bonis om-
 nibus fuerit repetitus? Ipse de se iactare ausus est, præ-
 sente omni Romana nobilitate (opinor quod verè)

Cic. orat. ad me in patriam ter suis decretis Italia cuncta renouantem.
Quirites. ac eodem anno quo eiectus est, octo Tribus apud Se-
post reditū. natum pro reditu eius sollicitarunt: vnde & alias in
Idem orat. pleno gloriatur senatu, *non solum reducti sumus in pa-*
in Senatu *triam, sicut nonnulli clarissimi viri, sed equis insignium,*
post reditū. *& curru aurato, reportati sumus.*

Salust. orat. Equos forte dicere vult albos, qualibus in triūphis
inuect. in vtebantur. Salustius æmulus eius obiicit ipsi, dictum
Cic. nimis fastuosum. *Italia exulam humeris suis reporta-*
uit. Ipsemet Pomponio Attico amicissimo sibi
 scribens, de triumphali suo in urbem reditu di-
 cit.

Cic. lib. ad Atticum 4. Ep. 1.) *Ad urbem ita veni, ut nemo ullius ordinis homo nomenclatori notus fuerit, qui mihi obviam non venerit, prater eos inimicos, quibus id ipsum non liceret aut dissimulare, aut negare.*

Et nihilominus (videre quid presentia possit) idem amico suo conqueritur versam esse sortem, adeo ut qui absentem tutati fuerant, presenti iam succenserent, ac inviderent.

Cicero lib. 4. Ep. ad Attic. Ep. 1.) *Iam quidem qui nos absentes, defenderunt, incipiunt presentibus occulte insidiat aperte invidere.*

Magnus Sixtus Quintus, ex Cordigero factus Papa, cum ego essem iuuenis, quid non effecit? tamen, post renouatam Romam, purgatam latronibus Italianam, exercitam iustitiam, etiam in suos, non ante suum odium effugit, quam vitam, & quis nouit quomodo sit mortuus. Ac post mortem eius quæ non dicta, quæ non seminata. Scio tamen & ipse in vrbe audiui, quam primum Romæ annonæ crescunt pretia, plebeculam Romanam semper eius reminisci: ipsum gemit, ipsum inclamat, Ah Sixto Quinto! ah Sixto Quinto! quasi desiderans uiuentem, ac necessitates eorum, ut facere consueuerat, curantem. Aristides cognominatus iustus, quod ab omni alienissimus esset iniustitia, inuisus fuit Themistocli; ac tandem factiose duodecim annorum exilio Athenis ablegatus.

Quid accidit? Xerxe Persarum Rege cum copiis in patriam ipsius irruente, absentem statim repetuerunt, postularunt presentiam, reuocarunt ab exilio. Camillus magna ingratitude Roma deportatus in exilium priuatus agebat Ardrenis; sed Roma a Brenno & Gallis capta, obsessio Capitolio statim desideratus, statim inquisitus, reductus & dictatura honoratus est. Quid? nonne & ipsi tyranni, succedentibus prioribus, post mortem aliquando redoptantur. Testimonio Pausanias qui terram versans Antigonum (aiebat) resodit. Odiosissimus qui unquam in Belgio vixit, quomodo post mortem suam a nonnullis desideratur: quod sane

Plutarch. in Camillo.

honeste.

honestius est, quam nunquam fuisse læsum. Cicero orat pro domo sua. *Ad immortalitatem gloria plus adfert, desideratum esse à suis ciuibus, quam omnino nunquam esse violatum.* Gloriosius fuit Rutilio Gemino factio- nibus fuisse proscriptū, ac cum ab eodem la reuocaretur, recusasse & respondisse quod re- Seneca, *Malo ut patria exilij mei erubescat, quam redire mcerat.*

Seneca lib.

6. de benef.

Ouid. de i-

pso lib. 1. de

Ponto Eleg.

4

Psal. 101.

Nos magnis illis viris comparati umbra sumus & locuste; non semel tamen repeti ac desiderari nos cō- tigit, propter candorem, & apertum in concionibus animum, ac dicendi quæ conscientia dicitur libertatē, constantiam in redarguendis malis, vbi, cum præsen- tes essemus, æmulatione nō carebamus. Et credo dū viuimus scripta quædam nostra dicta aut facta displicent, quæ cum viuere desierimus nobiscum non me- diocriter appetentur. *Scribantur hæc in generatione al- tera, & populus qui creabitur, laudabit Dominum.* Sed hæc de me satis, forte etiam nimium. Concludo igitur bonum esse magnis ac illustribus viris subtrahere se aliquantulum nauseantibus, fastidientibus, ac in- uidis, laribulo quodam voluntario, vt Sol per eclip- sin, aut nebulam, ac naturæ ordinem, toties se ab- dens noctibus; vt familiaritas, mater contemptus, per absentiam istam exclusa, non tantum contemptum ac fastidium abigat, sed appetitum etiam & deside- rium maius accendat.

III.

Prodigi patrem & herum, Dominos fuisse admodum diuersos, in famulos, & patrem Prodigi fuisse liberalissimum.

SEd notate hic in transitu, ex Prodigi verbis, quan- tum duo isti Heri à se mutuo differant, in seruo- rum ac familiæ regimine. Prodigi pater Herus erat optimus, liberalissimus, humanissimus, æquissimus, dignus cui seruiretur; ac probatissimos, vt opinor, habuit famulos. Herus vero ipsius, Arabs reuera, ac tyrannus, qui seruo suo in agro nec porcorum dabat filiquas